

Vejen til Sandhed. Et billede af Ingolf Adamsen

Alle Sjæles dag, nov. 2, mindes vi også vores kære Ingolf Adamsen med glæde.

Ingolf kom i Tro og Lys gruppen der mødtes i Herlev. Den først gang jeg var med kom han bagfra og omfavnede mig meget kærligt. Ingolf var en kunstner med følelser, han friede til alle de nye damer som kom i Tro og Lys, spillede musik, improviserede teater, iagttog dyrene og gengav præcist

Vejen til sandhed

dyrellyde. Han havde stor karisma. Med rette sagde han at han tilhørte "de stærke Mongoler!"

Ingolfs mor Maria fortalte mig: At da Ingolfs far blev mere og mere dement blev hun desperat og fortvivlet. Hun ringede forgæves til plejehjemmet for at bede om en plads til faren. Maria sagde: "Jeg sad og var ved at bryde samme. Jeg ringede til rådhuset og græd i telefonen. Så sad jeg i stuen opløst af gråd. Lidt efter kom Ingolf ned. "Mor" sagde han glad, "Jesus kom til mig i nat" "Sagde han noget til dig" spurgte jeg lidt tøvende. "Ja mor". Han sagde "Far skal nok få en plads på plejehjemmet... meget snart." Lidt efter ringede telefonen. Der var nu plads til Ingolfs far på plejehjemmet.

Fællesskabets præst p. Michael Bradley fortalte episoder fra Ingolfs liv bygget op omkring et af Ingolfs billeder. Ingolfs billede "Vejen til Sandhed" viser en lysende Jesus figur, der rækker hånden imod en blindes øjne. Jesus helbreder den blinde.

"... billedet siger mig utrolig meget. ... I Billedet er Jesus central, som han var det, i Ingolfs liv.

Det glæder mig at betragte billedet fordi det fortæller sandheden i Jesu budskab. Jesus glæder sig over de mysterier som åbenbares for dem som "kun" er børn (cf Lk.10:21.22)... Vi i Tro og Lys var glade for Ingolf. Men Jesus kunne endnu mere henrykkes over Ingolf. Jesus kendte ham, og glædede sig over ham mere end nogen af os.

Ingolf kunne sidde ved orgelet i den stille kirke. Sidde ved siden af Jesus, tænkte jeg. Ingolf spillede sin særlige musik for sin ven.

... Da Ingolf ministrerede (*en ministrant hjælper præsten under messen*) kunne han nogle gang føle en særlig ansvarlighed.

Det var som om han sagde til sin ven, Jesus "Jeg har noget at sige menigheden". Så ville Jesus sige "Det er OK, Ingolf. Jeg husker især en messe, kort før askeonsdag, hvor Ingolf var en af ministranterne. P. Michael mindede menigheden om at faste og afholde sig fra kødspisen for askeonsdag. Straks stillede Ingolf sig op ved siden af ham. Han sagde højtideligt til menigheden: "Næste onsdag er askeonsdag og I må ikke spise fisk!"

Ingolf med venner

